

Пропозиції
Адміністрації Державної прикордонної служби України
до проєкту закону
«Про право на самозахист та володіння цивільною вогнепальною зброєю»
народні депутати України Андрій ШАРАСЬКІН,
Мар'ян ЗАБОЛОЦЬКИЙ та інші
реєстраційний номер 5708-1 від 13.07.2021
до першого читання

1. Адміністрація Державної прикордонної служби України підтримує законопроєкт із зауваженнями.

2. Як зазначається в пояснювальній записці, метою законопроєкту є законодавче врегулювання права громадян на самозахист через доступ до належних засобів захисту, та врегулювання правового режиму власності і умов застосування цивільної вогнепальної зброї фізичними та юридичними особами.

1) У преамбулі законопроєкту визначено, що він регулює суспільні відносини, що виникають у сфері реалізації права громадян України на самозахист та права громадян України і юридичних осіб в Україні на цивільну вогнепальну зброю, бойові припаси до неї, а також інші суспільні відносини, що безпосередньо з цим пов'язані, у тому числі і відповідно до міжнародних зобов'язань України.

Разом з цим, у законопроєкті поряд з терміном «цивільна вогнепальна зброя» застосовуються терміни «вогнепальна зброя та набої до неї, які перебувають у цивільному обороті», «вогнепальна зброя», «цивільна зброя», «зброя» та похідні від них, що створює можливість подвійного тлумачення його положень, а також не надає змоги зрозуміти про яку саме зброю йде в ньому мова.

Так, у пункті 1.11 частини першої статті 1 наведено визначення терміну «Єдиний державний реєстр цивільної зброї» та зазначено, що цей реєстр містить інформацію про зареєстровану цивільну зброю.

У той же час, в частині першій статті 10 зазначено, що в Україні створюється і ведеться Єдиний державний реєстр цивільної зброї – єдина державна інформаційно-пошукова система обліку зброї, що містить відомості про права на зброю, а також про об'єкти та суб'єкти цих прав.

У зв'язку з цим, неузгодженість у визначенні цього терміну не дає змоги зрозуміти відомості про яку саме зброю необхідно вносити до цього реєстру.

Крім того, в частині першій статті 9 викладені положення щодо спеціального обороту вогнепальної зброї та бойових припасів, які стосуються табельної зброї, а також вогнепальної зброї та набоїв, які закріплені за військовими частинами, закладами, установами та організаціями Збройних Сил України, а також іншими військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів України, правоохоронними та розвідувальними органами, правоохоронними органами спеціального призначення, державними органами

спеціального призначення з правоохоронними функціями, вогнепальна зброя та набої, що постачаються за Державним оборонним замовленням.

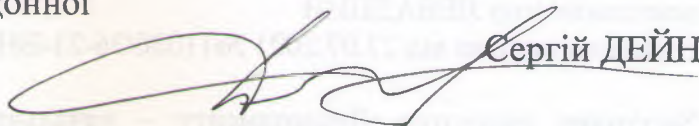
Зі змісту статті не зрозуміло, яка вогнепальна зброя мається на увазі – цивільна вогнепальна зброя чи стрілецька (бойова, спеціальна) зброя, яка теж відноситься до вогнепальної зброї, але не є цивільною вогнепальною зброєю.

Відповідно до цього виникає питання до змісту частини шостої статті 9 про те, відомості про яку вогнепальну зброю зазначених вище суб'єктів буде необхідно вносити до спеціального розділу Єдиного державного реєстру цивільної вогнепальної зброї.

Крім того, такі норми будуть суперечити положенням частини другої статті 2 цього законопроекту про те, що дія цього Закону не поширюється на зброю та набої, не віднесені до цивільної зброї та набоїв до неї.

2) В частині застосування термінів потребують приведення у відповідність до Закону України «Про електронні комунікації» положення частин дванадцятої та тринадцятої статті 10 законопроекту.

Голова Державної прикордонної
служби України
« » липня 2021 року

Сергій ДЕЙНЕКО